

[Christmas Møller.]

rimelig Begrundelse for, at Arbejdsgiverbidraget ikke skulde sættes i Vejret, vil jeg heroverfor sige, at jeg er meget vel vidende om, at Arbejdsgiverbidraget i vort Land er overordentlig ringe i Sammenligning med, hvad man har i andre Lande, og det er ogsaa rigtigt, at det er betydeligt lavere end for nogle Aar siden, blot en 20 pCt. af, hvad det var for en halv Snes Aar tilbage. Men man maa naturligvis se et saadant Bidrag i Relation til hele den Byrde, der hviler paa Erhvervslivet, hvorledes Skatterne hviler derpaa, og jeg tror derfor ikke, det vil være muligt at finde nogen Vej frem, saafremt man ønsker at være sammen med os, hvis dette Bidrag skal sættes i Vejret.

Den højtærede Socialminister talte om det slet ikke ubetydelige Bidrag fra Arbejdsløshedskasserne. Ja, det ser jo meget pænt ud med de 25 Ø. om Ugen, men det er i den Periode 5 Kr. 50 Ø., altsaa et Bidrag, som er fire Gange saa stort som det Arbejdsgiverbidrag, der er Tale om. Naar Ministeren sagde, at man ikke kunde blive helt klar over, hvorledes vor Stilling var, maa jeg tilstaa, at med Hensyn til en saadan ekstraordinær Lovgivning som denne, vilde det, naar jeg ved, hvorledes Kontingenterne løber op, og kender den Størrelse, de efterhaanden har, tiltale mig mere, at det blev Samfundet som Helhed, der bar disse Byrder, altsaa baade Byrden under A og B, fordi det svarer nogenlunde til den Maade, man tidligere har baaret sig ad paa paa disse Omraader, hvis Ministeren ikke vil sige, at ved dette laver vi i Virkeligheden en Slags lille Krisekasse i Forvejen, inden den egentlige Krisekasse kan træde i Kraft.

Til det ærede Medlem Hr. Rager skal jeg yderligere sige, og herunder kan jeg sikkert ogsaa gøre Bemærkninger til Ministeren, at jeg kan vel nok læse, hvorledes man kommer til Beregningen af de 40 000, og jeg kan ogsaa nok forstaa det — det haaber jeg, at det ærede Medlem dog har saa megen Begavelse i Kroppen, at han kan regne det ud —, at de 40 000 som Gennemsnitstal kommer derved, at der fluktueres med Tallene, saaledes at en Overgang er nogle i Arbejde og gaar derefter over paa ordinær Understøttelse. Men, hvad jeg ikke kan forstaa, er, hvorledes man, naar vi nu her i Slutningen af April Maaned har en Arbejdsløshed paa 36 000—37 000 mere end for et Aar siden, saa kan komme ned til et Gennemsnitstal paa 40 000, naar der i de tilsvarende Maaneder for 1932 var 44 000. Jeg vil mene, at der er en ikke ringe Sandsynlighed for, at den Beregning ikke kan

slaa til. Det er derfor, jeg har gjort disse Bemærkninger om, at Ministeren har faaet den fra sine Embedsmænd, og at Ministeren ikke selv var klogere, behøvede han ikke at fortælle mig.

Til det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen vil jeg gerne sige, at jeg tror, at det ærede Medlem ved at stille saadanne Krav, som han her stiller, og ved i det hele at angribe Lovforslaget og den Understøttelsespolitik, der er ført, snarere gør Skade end gavner det, han i Virkeligheden gerne vil gavne.

Jeg vil dernæst gerne med et Par Bemærkninger vende mig til den højtærede Socialminister, der, som bekendt, fuldkommen er uden enhver Form for Ejendommelighed, og sige til ham, at naar han begyndte med at sige, at han jo her kun havde den Mulighed, enten at der ikke skete noget til 1. Maj, og lade det hele ligge, eller komme med et Forslag, havde han virkelig den Mulighed, hvis han ikke mente, at han var forpligtet til at forhandle saaledes, som han har forhandlet, paa et tidligere Tidspunkt at komme med et Forslag, saaledes at man kunde være til Vejs Ende til 1. Maj, hvilket vi nu ikke kommer. Den Mulighed havde han naturligvis.

Og naar den højtærede Minister saa henvendt til mig siger, at han mener, at jeg har den Ejendommelighed i mine Taler altid at begynde med Kanslergade-Forliget, vil jeg sige til ham, at det ærede Medlem Hr. Einer Jensen havde som Socialdemokratiets Ordfører henvist til Forhandlingerne mellem Venstre og Regeringen angaaende denne Sag, den højtærede Minister havde i Morges i „Social-Demokraten“ omtalt det samme, og det ligner dog meget mere den højtærede Minister at blive fornærmet over, at man ikke har læst, hvad han har sagt, end det ligner ham at blive fornærmet over, at jeg oven i Købet har læst det godt igennem, saaledes at jeg ved, hvorledes Ministerens Anskuelse er.

Det er derfor naturligt og rimeligt for mig at spørge: paa hvilket Grundlag er Forhandlingerne om denne Sag ført? Føres Partiet Venstres Medlemmer til denne Forhandling bastet og bundet med lankede Hænder, som vi nu har set det de sidste tre Maaneder? Det gør de altsaa ikke. Det er meget naturligt og rimeligt at faa dette at vide. Og jeg har saa konstateret, at man var enig om, at man skulde forhandle, og da man, om jeg saa maa sige, ikke havde Pisken over Nakken, saaledes som man har haft paa en Række andre Punkter, saa gik det, som det har vist sig,